

Alma Trtovac, 26-godišnja umjetnica iz Zagreba koja za svoje radove kaže kako su socijalno angažirani. Članica je Hrvatskog društva likovnih umjetnika Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika. Nakon brojnih izložbi u Hrvatskoj i inozemstvu, dio svojih radova u kojima istražuje gradove i njihove društvene i socijalne komponente predstaviti će i Bjelovarčanima u Gradskom muzeju Bjelovar. Uoči otvorenja izložbe »Shift/Fragments u Bjelovaru« zakazanog u 19 sati 3. rujna, u Galeriji Naste Rojc, Almu Trtovac predstavljamo kao osobu tjedna.

Za početak da otkrijemo otkad uopće gajite interes prema umjetnosti?

S obzirom da je moj otac slikar odmalena sam bila okružena njegovim radovima, i voljela sam se igrati bojama. Veoma brzo sam odlučila da ću se baviti time, tako da sam nakon završetka gimnazije, jer mi nisu dali da upišem Školu primijenjene umjetnosti i dizajna, upisala Likovnu akademiju gdje sam se doista ozbiljno počela baviti slikanjem. Odatle sam diplomirala kod Zoltana Novaka.

Recite nam nešto više o vašoj niti vodilji kako umjetnost treba biti društveno angažirana.

Ne mora svaka umjetnost »per se« biti društveno angažirana, ali ipak joj je cilj potaknuti interes kod ljudi, i to u svim slojevima. Socijalna angažiranost u mom radu i interes za to je pak krenuo od toga što umjetnost, osim što je ovdje da bude ugodna oku, može doista aktivno baviti propitivanjem i poticanjem ljudi na propitkivanje svega.

Na koji način se to referira u vašim djelima?

Najviše se bavim pitanjem identiteta, odnosno time kako se ljudi identificiraju kroz svoje društvene uloge i povezanost sa društvenom cjelinom. Time sam se počela baviti još u svom diplomskom radu koji je za temu trebao imati sve društveno marginalizirane ljude, ali na kraju sam usko istraživala slijepe osobe. Otkrivala sam prilagodbu na daljnji život kod ljudi koji su oslijepili, i koliko je teško od te točke nastanka hendikepa živjeti kroz obilježnost i integrirati se ponovo u društvo. Odjednom za te osobe se ne nalazi mjesto, i to me uz pojavu bilokakve etiketiranosti užasno ljuti. Teško im pada ta činjenica. Primjerice konkretno kod slijepih osoba često sam nailazila na iritaciju time što su im ostali praktički plješču što su uspjeli skuhati si kavu a da se nisu ozlijedili.

Nadalje, dosta sam se vezala za temu nasilja. Obrađivala sam to i s lingvističke strane, i istraživala što za ljude pojedinačno znači nasilje. Na rezidenciji u Beču doista sam shvatila da ako želim raditi društveno angažirani rad moram raditi s ljudima konkretno i slušati njihovu stranu, a ne samo raditi svoje perspektive o ljudima. Tamo sa pak obrađivala temu koliko reklame po pitanju etničkog i religijskog utječu na ljude, pa sam i to objedinila u jedan projekt kroz njihove osobne anegdote. Malo manje direktna serija je bila serija »Gradovi«, gdje sam kroz priču s ljudima, i fotografije i fotokolaže, producirala kako ljudi doživljavaju svoju sredinu.

Posljednji u tom nizu je projekt »Shift« koju nam predstavljate i u Bjelovaru.

Tako je. On je bio prvenstveno namjenjen za Dresden. To je tematski rad za jednu veliku izložbu na kojoj sam sudjelovala. Na temu prošlosti povezala sam Zagreb i Dresden. S obzirom na 2. Svjetski rat i razaranja, tražila sam odnos i usporedbe te devastacije na psihičkoj i mentalnoj razini ljudi u oba grada, i povezala to u jednu cjelinu.

Spomenuli ste Dresden, Beč, a tu je bio i Pariz. Kakvi su Vaši dojmovi s izložbi u

inozemstvu?

Vani je jasno veće tržište pa je i veći interes za umjetnost. Ljudi imaju više sredstava konzumirati umjetnost, pa je samim tim velika razlika u odnosu na našu situaciju. »Feedback« je također bio puno pozitivniji nego ovdje, jer se ljudi nažalost u Hrvatskoj moraju baviti preživljavanjem i nemaju novca da plate ulaz na izložbu, i onda još dođu na izložbu da bi im netko prikazao rad koji se bavi socijalnim problemima. To je uvjetno rečeno gotovo perverzno. Ali to je moj rad. Na stranu toga, manje više uvijek imam pozitivne povratne informacije.

Osim »Shifta« koji je napravljen za Dresden a predstavljate nam ga ovdje, što će Bjelovarčani još moći vidjeti na izložbi?

»Shift« je bio i primarni razlog mog dolaska ovdje, ali s obzirom da mi je ponuđen tako velik galerijski prostor ovdje u Gradskom muzeju Bjelovar, i da volim raditi nešto o gradu u kojem izlažem, drugi dio izložbe vezan je upravo uz Bjelovar. Konkretno, zanimala su me mjesta društvene interakcije ovdje, punktovi u gradu koji su se mijenjali tokom godina, i jednostavno kako se stvari gase jer nove nastaju. Intervjuirala sam širok raspon ljudi, gotovo od 30 do 70 godina, da dobijem jedan široki presjek. Ta događanja nisu naravno samo stvar Bjelovara, to je stvar svih gradova, ali u manjim gradovima se više osjeti ako se neki društveni sadržaj ukine. Također neke stvari koje su se dogodile primjerice i u Zagrebu i u Bjelovaru, kao što su zatvaranja kina i gradskih kavana, nemaju istog odjeka i nisu se dogodila na isti način.

Izložba u Gradskom muzeju je pripremljena?

Posljednjih dana radim na postavljanju izložbe, ali posao polako privodimo kraju. Otvorenje je u četvrtak 3. rujna, i izložba će biti postavljena do 27. rujna. Pozivam sve Bjelovarčanke i Bjelovarčane da dođu pogledati izložbu, mislim da će biti iznenađeni. Moram unaprijed upozoriti zbog osjetljivijih pojedinaca, na izložbi ima jako puno svjetlosnih efekata, pa na to treba pripaziti. Međutim, izuzev toga ima i dokumentarni dio izložbe, tako da vjerujem da će izložba biti interesantna.

Predstaviti će mjesta društvene interakcije, punktove u Bjelovaru, koji su se mijenjali tokom godina

Autor Marija Kukučka

Srijeda, 02 Rujan 2015 13:18 - Ažurirano Srijeda, 02 Rujan 2015 13:48

